

NGÓN TAY CHỈ TRẮNG 1

TÔI

Hiện tôi vẫn pháp vốn rỗng không. Nhìn qua tuệ nhân Phật dạy: Các pháp xóa nay không sanh không diệt, không nhô không sấp, không thêm không bớt, không mới không nhiều, không lớn không nhỏ không thông không ãoan, vì tôi tánh "hữu vi" của nó

Những vần thơ, không thơ trong tập thơ nôm này, đó nhiên nó là tác phẩm sản sanh từ ying hó, viết ra, chuyển thành ngôn thuyết. Nhiều nó có thể, những cái ying hó, cái viết lại thành lời... không có gì "trung" cái Vì nó chẻ lại NGÓN TAY CHỈ TRẮNG!

Viết tại Liêu Liêu Nông
 Nói Tại Đông - Lạc Sơn Thôn
 01/08/2009
 NHƯ HUYỄN THIÊN SƯ

Đối tượng tham thiền 1:

CAO NGUYÊN TỊCH CẢNH

*Triêu du sơn thủy mộ hoàn am.
 Đạm bạc thô lương bất vọng phan.
 “Phật sự” tiện nghi tri túc túc
 Lâm tuyền tịch cảnh lạc nhàn nhàn
 Thị phi bất thiệp nhơn tình sự
 Quý tiện vô can tự ngã tâm
 Cát đoạn trần duyên ly tứ tướng
 Vô tâm đối cảnh thị chơn thiền*
 20/5/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

*Dịch: Sớm chơi rừng suối, tối về am
 Đôi bữa cơm rau khỏi ước mong
 Biết đủ đơn sơ là đã đủ
 Vui nhàn vô sự gọi đấy nhàn
 Nhân gian chớ vướng đa đoan sự
 Đạo pháp đừng chen, bận rộn tâm
 Cắt đứt duyên trần ly bốn tướng
 Dừng dựng tâm cảnh khỏi tu thiền*

Đệ tử Phật, Khất sĩ thành phần trưởng tử, thường thường phải tự cảnh tỉnh mình: Từ sớm tới chiều, sống trong vui tươi, trong đạm bạc. Làm Phật sự cũng trong tâm hồn: Biết đủ là đủ, biết nhàn là nhàn. Hoàn cảnh tu hành, môi trường tu hành cố gắng tối đa tránh những gì “đa sự” hại thân, những gì “nhiều nhương”

hại tâm. Việc tương quan trần thế, như đám ...tiệc..vui... nhậu là nguyên nhân của nhiều thứ đau khổ hãy tránh xa buông bỏ!

Tu hành cần loại bỏ bốn thứ chấp, nguyên nhân chánh của sanh tử luân hồi: Chấp NGÃ, chấp NHƠN, chấp CHÚNG SANH, chấp THỌ MỆNH.

Người xem nhẹ ngoại cảnh, khinh thường vật chất họ có “thiền tự sanh, tự phát” khi chưa hề đặt ý nghĩ “tu thiền”!

*

* *

Đối tượng tham thiền 2:

CANH KHUYA TRĂNG SÁNG

(Dạ nguyệt băng tâm)

**Mảnh trăng lơ lửng ấy ai treo?
Soi sáng rừng đêm lẫn xóm nghèo
Nửa phiến tròn thành theo ngọn suối
Một vầng vành vạnh gắn lưng trời
Nghìn năm sơn thủy luôn thay đổi
Vạn kiếp nhơn tâm tiến chữa thôi...!
Tròn khuyết mặc ai rằng đẹp xấu
Mà trăng vẫn sáng, sáng thiên thu!**

17/5/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Nhìn ngắm trăng sáng canh khuya là người có hạnh phúc, được thò dụng Niết bàn từng phần trong cuộc sống. Phải ở trong môi trường và hoàn cảnh thanh thoát thân tâm, người ta mới có thời gian, mới có những phút giây tĩnh lặng để thưởng thức sự trong sáng nhẹ nhàng mát mẻ của trăng sao:

- ✚ Ánh trăng lơ lững ấy ai treo?...
- ✚ Trăng tròn vành vạnh lưng trời...
- ✚ Trăng lung linh trôi theo dòng nước...
- ✚ Trăng soi tận xóm nghèo...

Trăng không hề có khuyết, cho nên trăng dám nhận trăng tròn. Vậy mà đời gọi trăng tròn, trăng khuyết..

Là Thiền sư hay thiền giả, người ta xem đó là ...đối tượng thiền!...Vũ trụ sơn xuyên vô thường thay đổi mà trăng vẫn là trăng. Nhân sinh tiến thoái không ngừng, trăng sáng trời xanh trước sau như một.

Trăng của Đại thi hào Nguyễn Du, còn để cho ai đó xẻ làm đôi...bởi mối tình...chia cắt! Cho nên, trăng phải chịu cảnh nửa in gối chiếc, nửa soi dạm trường!..

Trăng của Như Huyền Thiền Sư là thứ... **ĐẠ NGUYỆT BĂNG**
TÂM cho nên:

“ Tròn khuyết mặc ai rằng tốt xấu
“ Mà trăng vẫn sáng, sáng thiên thu...”

*

* *

Đối tượng tham thiền 3:

TRĂNG MỘC LÚC CANH BA

**Những tưởng mình ênh ít ngủ thôi
 Chẳng ngờ nàng thức sớm hơn tôi!
 Gâu gâu chó sủa gà eo óc
 Rộn rã canh khuya! Rước chị ... Nga!**

20/5/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Lại trăng!

Giới thiệu nhiều về trăng NHTS có một dụng ý rõ ràng: Không phải ai cũng có cơ hội xem trăng, ngắm nhìn trăng, chơi với trăng, rồi "thấy trăng mà thẹn những lời..."

Bài thơ "Trăng mộc lúc canh ba", lại cũng là một dụng ý của NHTS. Đó là cái giờ Thiền giả tĩnh lự, tư duy tu sẽ được lọc qua một tâm thanh trí tịnh phong phú nhất!

Ở đây cần lọc bỏ kiến thủ ngôn từ: "Nàng", "chị", "Hằng Nga" ấy. Đó chỉ là thứ sáo ngữ của những thời đại mà dân đen luôn luôn phải uốn gối, khom lưng. Tù trưởng, Lãnh tụ hay nhà vua nói gì...đều...đúng hết, ai cũng phải răm rắp nói theo như con vẹt...Trăng không phải Hằng Nga, vợ Hậu Nghệ...Trăng không phải nàng, càng không phải chị của ai. Nàng, ả, chị...do hoang tưởng, phát xuất từ chiêm bao của thành phần vua chúa ấy.

Mỗi giờ tịch tĩnh ngắm trăng, sao, mây, gió...là những giờ phút tâm sự tràn trề. Tâm sự tràn trề về: Tài, sắc, danh, vinh hoa, phú quý, tham vọng không ngừng...thì đó là phiền não, vô minh nguyên nhân sanh mọi...khổ đau...Tâm sự tràn trề: Từ, bi, hỷ, xả. Tràn trề những ý tưởng bố thí, trì giới... tư duy thế giới vô thường, tứ đại khổ không, ngũ ấm vô ngã...thì lòng hạ nhiệt, ta nhẹ nhàng mát mẻ, hạnh phúc...đạo Phật gọi đó là Niết bàn. Nói cách khác, đó là những giờ phút: **VĨNG SANH CỰC LẠC!**

*

* *

Đối tượng tham thiền 4:

THÂN PHẬN BÒ TƠ

(Trí tiểu nhi mưu đại)

**Nhìn em họ bảo: rõ bò tơ
Thịt bổ da mềm nhậu bắt mê
Nhác thấy, lưu linh tè nước bọt
Liếc nhau: "Hãy thịt chú bé này"!**

25/5/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Người xưa nói: Đức nhỏ mà địa vị cao, trí nhỏ mà mưu sự lớn, phần nhiều sẽ vướng phải tai họa. Người trí biết mình biết người, họ không tham cầu địa vị cao, không mưu đồ danh lợi lớn.

Đức thích Ca ngày xưa, điều kiện thuận lợi có thừa để tham cầu địa vị cao và mưu đồ danh lợi lớn, thế mà Người phải tay hết, đi tu để làm KHẮT SĨ và người quyết định chọn con đường KHẮT SĨ để đổi lấy Bồ đề Niết bàn

Đức nhỏ mà địa vị cao, trí nhỏ mà mưu sự lớn! Người đệ tử Phật không nên mong muốn ước mơ điều đó. Hãy nhớ mình là ai! Mất chánh niệm: "Sai một ly đi một dặm". Dục vọng biến mình thành: THÂN PHẬN BÒ TƠ, làm con vật hy sinh "thịt bổ da mềm", làm "mồi" cho bọm nhậu..

Cũng người xưa nói: Trí kỷ tri bỉ thì mới thắng được...Làm Khất sĩ đổi lấy Bồ đề Niết bàn, tấm gương của Phật Thích Ca vẫn còn trong kinh điển...

Người đệ tử Phật xuất gia, tại gia thường xuyên tâm niệm: "Đa dục vi khổ, sanh tử bì lao, tùng tham dục khởi, thiếu dục vô vi, thân tâm tự tại(dục vọng nhiều khổ nhiều, trôi lăn dòng sanh tử, ít muốn biết đủ, hướng vào tịch tĩnh, thân tâm tự tại).

*

* *

Đối tượng tham thiền 5:

TẾT ĐOAN NGỌ

**Đoan Ngọ lần hai đệ tử thăm
Thầy trò năm Phật võng treo năm
Ngâm nga thi tứ ve hòa nhạc
Dưới bóng thông rừng tợ cảnh tiên!**

28/5/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

...Ăn tết! Mừng tết! Vui tết!...một vô minh!
Mồng 5 tháng 5 năm Kỷ Sửu...hai vô minh!
Sinh nhật Liễu Liễu Đường lần 2...ba vô minh!

Bài thơ có nhan đề: TẾT ĐOAN NGỌ hoàn toàn là "Tục đế". Tự n01 nói lên rằng nó rất vô minh. Tuy nhiên câu thơ: "Thầy trò năm Phật võng treo năm" thuần chất lượng"Chân đế". Đó là tiếng sấm vang trời giữa thanh thiên bạch nhật.

Nếu cần lạy Phật, năm thầy trò thay phiên lạy nhau chơi... vậy mà lạy trúng Phật ít nhiều...Bởi vì con người là Phật chất, mà trí tuệ là Phật tánh...

Lạy Phật Ngọc thì sao? Phật Ngọc là ngẫu tượng, một thứ đá...một tác phẩm điêu khắc, con đẻ của một nghệ nhân, đều đó không ai không biết! Làm sao có Phật chất, Phật tánh trong đá cho được! Vậy mà người ta đổ xô nhau, chen lấn dâng bạc vàng để được lạy!..Do vậy, ngàn ngữ có câu: "Trên đời việc gì cũng có thể xảy ra!.."

Những giờ phút thanh thoi nhẹ nhàng, tâm hồn thơ thới, người ta nhìn ngoại cảnh: Sắc, thanh, hương, vị, xúc pháp đều vui đẹp.

Có thơ rằng : " Người vui ngoại cảnh buồn sao được.

" Nhạc thổi ngày đêm...tí tí te"...

*

* *

Đối tượng tham thiền 6:

ĐOAN NGỌ ĂN BẮP

**Thân già báo hiệu ở nơi tôi
 Ăn bắp không ngon rõ lắm rồi!
 Tóc bạc răng long chân lỏng gối
 Vô thường hiển hiện chẳng dung ai!**

**Vô thường hiển hiện chẳng dung ai!
 Nặng nhọc bước đi, kém mắt tai!
 Nội tạng suy hao người yếu ốm
 Thân bèo sông nước lững lờ trôi..**

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Ăn bắp không ngon là một đối tượng thiền, Thiền giả nắm ngy cái nhưc thốn óc của răng long, coi đó là một hèo trời giáng, cảnh cáo cái tẩm thân già...

Chưa hết! Nếu nhạy bén tư duy, còn thấy những nguy cơ báo hiệu sắp sửa hoành hành cái ngũ ấm thân hoàn toàn vô chủ, qua biểu hiện: tóc bạc, da mồi, mắt lờ, tai điếc, nội tạng suy hao, vóc hình gầy yếu, xác thân nặng nhọc, gối lỏng, lưng còng, tay chân rung rẩy, ăn uống không ngon...bất lực trước khó khăn, bệ rạc trước uy hùng...

Thân già biểu hiện vô thường. Vô thường thúc đẩy tăng trưởng thân già, kết quả thành LÃO KHỔ...rồi... TỬ KHỔ...!

Đời là dòng sông, nguồn nước trôi chảy không có lúc thôi dừng...kiếp sống đời người chẳng khác thân bèo...bao quản nước sa! “ Lênh đênh đâu nữa cũng là...”

*

*

*

Đối tượng tham thiền 7**ĐOAN NGỌ ĂN BÁNH XÈO**

**Bánh xèo vụng khéo chẳng nên chê
 Lúc đói ăn vào tự nó mê
 Khách sáo ổng eo teo cái bụng!
 Thế thì ngon dở nhớ đừng phê!**

28/5/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Ăn, mặc, ở, ngủ, i..a là những nhu cầu thiết thân cho cuộc sống, nói cách trung thực hơn, chúng là sự sống. Vì vậy, chúng là chất liệu sản sanh ra NGŨ DỤC.

Một Thiền sư, một Thiền giả, bữa tiệc vui ĂN BÁNH XÈO cũng là một đối tượng THIỀN. Đói mới ăn, thức ăn không ngon cũng rất ngon. Không đói mà ăn, thức ăn dù ngon mấy, thức ăn của vua... cũng không ngon được. Điều đó ai cũng biết...

Người tu Phật, có học Phật đều biết : Xưa kia có lần Phật ăn thực phẩm của ngựa, thí chủ bớt phần ăn của ngựa để ...cúng dường...

Khất thực thì: Sang hèn, giàu nghèo ai cúng cũng hoan hỉ nhận với tâm bình đẳng không móng khởi niệm khen chê... ngon dở...Đó là giáo lý " Tam thường bất tức...thiểu dục đạo hơn" của đạo Phật.

Chưa hết! Một tu sĩ có học thật, trong lúc ăn: ăn sáng, ăn trưa...khi ăn còn ứng dụng NGŨ QUÁN, tỉ mỉ sâu sắc gấp mấy lần "ăn bánh xèo"

Ăn bánh xèo, đối tượng thiền ở đây chỉ có:

+ "Chẳng nên chê "

+ " Nhớ đừng phê"

Thiền cỡ đó! Không biết có được gọi "SƠ THIỀN " chưa?

Mạnh ai xin tự nghiệm...tự thiền lấy...

*

*

*

Đối tượng tham thiền 8**TRÀ DƯ TỰ TẾU**

**Mình chơi theo kiểu của mình đi
 Tìm bạn thâm giao có dễ gì
 Mỗi mặt mỗi người riêng mỗi ý .
 Thôi đừng nghĩ ngợi lắm mà chi!**

29/5/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Những văn từ sau tiệc “trà dư”, những ngữ ngôn sau cơn “tửu hậu” nghe có vị gì ...chua chua...chát chát!..

TRÀ DƯ TỰ TẾU dường như phảng phất cái hương vị một phần tán thán, một nửa tự trào...

CHƠI!” Chơi theo kiểu của mình”. Tự biết người khác mình không ai thích! Không ai thích mình, đương nhiên là phải “Độc Hành Độc Bộ...”

Bạn thâm giao hẳn nhiên, khó có. Bởi vì: “Họa hổ họa bì nan họa cốt, tri nhân tri diện bất tri tâm!”

Đối diện, đối thoại tay bắt mặt mừng ở nơi nào, xứ nào, đâu đâu cũng có thể xảy ra cung cách “lịch sự” ấy. Nhưng tâm ý thì cách xa muôn trùng sông núi! Do vậy:

Nói gì cũng không trúng mà trúng
 Viết gì cũng trúng mà không trúng
 Nghĩ gì cũng trúng, nghĩ gì cũng không trúng.

Thế cho nên buông bỏ... xả ly đừng nghĩ ngợi nhiều. Nghĩ ngợi nhiều tự rước lấy TRẦN SA HOẶC, tự lỗ lã...mà thôi...!

*

* *

Đối tượng tham thiền 9**THUA...**

**Vô minh nó đã thắng ta rồi
 Vọng tưởng còn nguyên sức mỗn thôi!
 Sự nghiệp phù vân theo gió bão
 Tiền trình? Ôi biết phải về đâu?**

31/5/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Đã học Phật, tu Phật rồi mà cũng còn đề cập “THUA, THẮNG “ ư ?
 Có! Phật đã dạy. Chiến thắng ngàn quân địch không bằng tự thắng
 mình! Tự thắng mình là chiến công oanh liệt nhất(Kinh Pháp cú)

Ở đạo Phật sự nghiệp lớn cỡ nào! Chùa, THIỀN VIỆN, Tu viện, Học
 viện xây bao nhiêu cảnh, địa vị, chức danh...tối cao: Đại lão Hòa thượng.. đi nữa
 mà “vọng tưởng còn nguyên”, vọng tưởng còn nguyên, đồng nghĩa vô minh còn
 nguyên, vô minh còn nguyên đồng nghĩa: THAM, SÂN, SI còn nguyên!

Với đạo Phật, tuổi hay thọ chỉ là hý luận. Sự nghiệp chùa chiền nhiều,
 kể cả tạo tượng to, đúc chuông lớn... người trí xem đó là...thứ phù vân mây nổi..
 hợp tan ở lưng trời...

Quan trọng là cái thân già “Đại lão” này không ... biết, không
 ...lường, không ...tính, không định hướng: NÓ SẼ VỀ ĐÂU!?THUA ...là cái đó!

*

* *

Đối tượng tham thiền 10**AN LẠC**

**Tri túc đi rồi sẽ được vui
 Vui tâm vui cảnh lẫn vui người
 Trời mây non nước luôn trinh bạch
 Đón rước mời ai thích thành thời!**

1/6/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

LẠC là vui. Vui mà lúc sanh, lúc diệt, khi được, khi mất, vui như vậy chưa “AN”. Vui thường xuyên, vui liên tục, ít khi bị mất, gọi đó là AN LẠC. Vui hoàn toàn, vui trọn vẹn: Vui tâm, vui cảnh lẫn vui đời, vui trời lặng lẽ, vui trắng sáng, vui bóng thoáng rùng vui tự vui...

Vui không xen lẫn khổ, vui tột vui...Cực lạc là đấy! Đó là Cực lạc, không cần mua vé máy bay để bay qua ...”Tây phương”!

Muốn được AN LẠC như CỰC LẠC. Bước một phải học tập Tri túc. Muốn Tri túc phải học tập buông bỏ đa dục. Người nhiều dục vọng, không tự chế ngự được, gọi là Tu để rồi cúng bái, cầu nguyện, van xin...Phật không giúp được gì!

Trời mây non nước...nói chung là vũ trụ thiên nhiên, trong ấy không hề có khổ, trong ấy không có bất cứ một nguyên nhân nào và một động lực nào gán ghép... bắt ai đó phải khổ.

Trái lại! Ai muốn AN LẠC , ai muốn thành thời trời mây non nước, vũ trụ thiên nhiên: Xin mời! Mời ... không hạn chế!

*

* *

Đối tượng tham thiền 11**DỤC VỌNG?**

**Dục vọng là mi? Mi thứ chi?
 Mi ngừng hủy diệt kiếp người đi!
 Mi gây tan tác đời trong trắng
 Người chết còn mi? Mi được gì?**

1/6/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

“DỤC VỌNG” là “Mi” ? Mi thứ chi?

“ Mi” là cụ thể hóa một tác dụng vô hình mà cực kỳ nguy hiểm cho kiếp sống con người.

DỤC VỌNG tác dụng vào thọ uẩn và tưởng uẩn biểu hiện qua thức uẩn. Thức uẩn tác dụng vào thân khẩu ý biểu hiện cụ thể qua thập ác nghiệp của con người. Thế cho nên, dục vọng chỉ có thiền định mới biết nguồn gốc, xuất xứ của chúng.

Dục vọng tên khác của vô minh. Vô minh biểu hiện qua Tam độc: THAM, SÂN, SI. Tham, sân, si không có tự thể. Huyền Giác Thiền sư cho biết: “ Tam độc thủy bào hư xuất một ” ví chúng như bong bóng nước của trận mưa to....

Thật tánh của vô minh là Phật tánh, vậy thì thật tánh của dục vọng càng không có gì... Vậy mà DỤC VỌNG hủy diệt kiếp người ư! Không! Đời chết “còn Mi” ? không.

Dục vọng không có thật! Mê thì dục vọng hiển. Tỉnh thì không tìm có dục vọng, nhất Là Chư Phật Mười Phương!

*

* *

Đối tượng tham thiền 12**ĐỐN GÂY**

**Dục vọng là mi? Mi thứ chi?
 Mi ngừng hủy diệt khiếp người đi!
 Mi gây tan tác đời trong trắng
 Người chết còn mi? Mi được gì?**

1/6/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Tuổi tác, già trẻ, tháng năm, giờ ngày... với Thiền sư chỉ là hí luận. Nếu là một Thiền giả có đượm thắm tương chao, họ sr4 'thanh lọc" ngay: Đây chỉ là "lộng thơ" với hậu ý bốn cột mà thôi. Ý tứ, ngôn từ hoàn toàn "tục đế".

Bài thơ ĐỐN GÂY nội dung không tương quan gì với ngôn từ, với ý tưởng: Phật ...Phật...Trời..Trời...như những người thích lễ bái cầu xin muốn...Nhưng vừa nghe qua nó vẫn là một đối tượng thiền của vị Thiền sư không rời chánh quán niệm!

Thiền sư không rời chánh quán niệm nghe qua biết ngay đó là thứ thơ tục đế, tự trào lộng với mình và cũng muốn gởi gắm đến những ông bạn "già" mà "trai" chịu chơi ấy!

"CHƠI"! Lại cũng là một đối tượng thiền. Chơi của người trí ..khác! Chơi của người vô trí ..khác! Bậc Thánh nhân có cách CHƠI ... Chơi mà là TIÊN..Chơi để ...thành Phật,b đó là điều có thật, đã có, đang có và sẽ có!

Làm chơi...Ăn chơi...sống chơi...tu chơi.. đau bệnh mà khó chịu mua thuốc uống chơi...thuốc uống không lành...chết chơi!!!

CHƠI ..tất cả... bởi lẽ: Có gì quan trọng lắm đâu!

*

* *

Đối tượng tham thiền 13**TRÔNG XA**

**Hạt nhân, nguyên tử một mà hai
 Khoa học văn minh đấu trí tài
 “ Phục vụ hòa bình” nguyên tử lực!
 Nên cười? Nên khóc? Hỏi tương lai?**

2/6/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Đề bài thơ: TRÔNG XA lại cũng một đối tượng thiền, lại cũng biết chơi...nói chơi...làm chơi...chơi...

Bởi vì cái từ “nguyên tử”, các nhà bác học đã đặt ra chưa chứa đựng hết ý nghĩa đúng mức những điều mà họ muốn... “mô tả”. Do vậy, sau đó để ra cái từ “hạt nhân”, rồi “ hạt cơ bản”...rồi...rồi... và chưa biết cuối cùng sẽ gọi bằng...gì cho...đúng!

Cái thứ mà chỉ nổ một cái ì ùng... thôi, chết cả trăm nghìn người như chơi! Đó là nguyên tử cách đây hơn 500 năm. Nguyên tử, hạt nhân thời đại 2010 trở đi, nếu xảy ra một tiếng ì ùng... có thể chết gấp bao nhiêu lần, điều đó chưa ai lường chính xác được, nhưng chắc chắn là nhiều...

Vậy mà những nhà lãnh đạo, cầm quyền các quốc gia trên thế giới ngày nay, cạnh tranh nhau chế bom “hạt nhân” “nguyên tử” để phục vụ “hòa bình”, vậy mà nghe được, thế thì chỉ còn có cách thoái mái nhất: Ai muốn cười thì cười, ai muốn khóc thì khóc...theo cái tùy hỷ của lòng mình! Chứ: “Nói gì cũng không trúng là trúng” ấy mà!

*

* *

Đối tượng tham thiền 14**RẮN!**

**Đô la tỷ tỷ có gì hay?
Sống ở không an chết tại mày!
Nếu biết tài danh là rắn độc
Đời ta đâu vướng cảnh như nay!**

2/6/2009

TRƯC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

RẮN ví với Dollar. Đô la ví như rắn. Đây lại cũng là đối tượng thiền, cho người đệ tử Phật quán chiếu, tư duy.

Không hề biết dollar, chưa từng có đô la tức là nghèo. Nghèo là cực là khổ. Vậy mà:

“Đô la tỷ tỷ có gì hay?
Sống ở không an chết tại mày!”

Đó là một đối tượng thiền tiếp cận tư duy quán chiếu. Nên nhớ “tư duy quán chiếu” tức là tu thiền, hành thiền ...đó! Và cuối cùng tự ta đúc kết thành quả của thiền...

“ Tài danh là rắn độc” lại cũng một đối tượng thiền nữa...”ĐỜI TA”?
Đời ta là ai? Lại cũng một đối tượng thiền...! Bởi vì:

“ Giám đốc công ty hay...tổng thống!
Sa cơ SỰ TỬ khác chi NAI”

Là đệ tử Phật phải linh hoạt, khai thác “đối tượng” thiền ở mọi chốn, mọi nơi...tất cả môi trường, hoàn cảnh.

Hãy đúc kết thiền bằng nhận thức, bằng TRÍ TUỆ do thiền!

*

* *

Đối tượng tham thiền 15**NÍN!**

**Con ơi! Đừng khóc nữa chi!
Nhìn bầu sữa mẹ thua gì bưởi thanh
Con dù tức tối đành hanh
Mẹ đem vú cả lấp canh mồm con!
Rồi con kiệt sức mỗi mòn!
Khi con thức giấc chỉ còn màn đêm!**

2/6/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Nín là nhan đề bài thơ mà cũng là một đối tượng thiền xã hội, tục đế. Thiền xã hội, thiền tục đế, cũng gọi THẾ GIAN THIỀN. Nên nhớ: “ Tục đế, chơn đế”, “hữu vi, vô vi”, “Thế gián, xuất thế gian” là những phạm trù đối đãi của cuộc đời. Thế cho nên Thiền sư, Thiền giả vừa nghe là đã hiểu ngay, đây là tác giả muốn hướng dẫn giới thiệu THẾ GIAN THIỀN.

Ở đời, thực tế có những chuyện tốt đáng phải nói, nhưng mà không phải muốn nói là được. Có những điều không tốt, không đúng, không phải, cũng không phải lúc nào muốn là được, đó là chuyện thế thái nhân tình. Nếu là lệnh của làng nước, quan vua thì còn phải thận trọng hơn nhiều! Bởi vì, công bình liêm chính có, thì không công bình liêm chính, cũng có. Thế cho nên NÓI ...cũng có thể là đối tượng thiền, mà NÍN lại cũng là đối tượng thiền. Thiền để xử trí những trường hợp sự thật, lẽ phải không đem ra dùng được, không nên lên được, tục ngữ dân gian gọi nôm na là CẢ VÚ LẤP MIỆNG EM, ấy.

“Rồi con kiệt sức mỗi mòn!

Khi con thức giấc chỉ còn màn đêm”

Phải quấy, tốt xấu, thiện ác, đúng sai...đều đã..trôi..qua!

*

* *

Đối tượng tham thiền 16**LY NGÔN**

Tôi biết hết, giờ đây như chẳng biết
Một là mười, mười là vô lượng chẳng ngoài nhau!
Lắm kẻ cho tôi khéo vẽ chuyện tầm phào...
Xin cam nhận: trải 63 năm sau tôi mới biết...
Người ta nói Địa cầu to lớn lắm
Hiểu rõ ra: Quả đất tí tì ti ti...
Cái lớn kia, do nhờ cục cái nhỏ này!
Nhiều cái nhỏ, hợp chung thành cái lớn...
Học đạo Phật, lý duyên sanh là thế ấy
Một trong nhiều, nhiều của một tự dung nhau
Ta đã nghe và thật chứng rõ ràng!
Thấy biết hết, mà nói gì đều không trúng

3/6/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Ly ngôn có nghĩa: Ngôn ngữ dù diễn đạt khéo léo cách mấy cũng không đúng!"Ý tại ngôn ngoại"! Thiền còn sâu sắc màu nhiệm hơn nhiều!

Để hiểu những sự kiện "ly ngôn" người đệ tử Phật phải học Phật, tu theo giáo lý Phật bằng cách THIỀN ĐỊNH. Thiền định gọi đơn giản: TU THIỀN phải định, trí tuệ mới có cơ hội "bùng nổ", mới bừng sáng tột đỉnh cao.

Nguồn giáo lý: Một nhiều, lớn nhỏ, sắc không, không sắc, ngã vô ngã, nhơn vô nhơn, vô chúng sanh, vô thọ giả...Đó là một số giáo lý tiêu biểu trong nguồn giáo lý vi diệu LY NGÔN. Học phải đi đôi với hành: Tu tập THIỀN ĐỊNH, mới thể nhập nguồn giáo lý thậm thâm ấy. Ngoài ra, không có cách nào làm cho ai hiểu đúng được!

Chỉ có người thật chứng, tự biết. Thấy biết hết mà nói gì, nói cách nào để cho người khác nghe biết... đều không trúng. LY NGÔN là vậy.

Chỉ có người uống trà mới biết đúng hương vị của tách trà nghi ngút khói...

Đệ tử Phật phải tập sống ở môi trường tịch tĩnh để phát triển cách tư duy. Đó là con đường duy nhất để phát triển cách tư duy. Đó là con đường duy nhất chư Phật đã vào đến Niết bàn...!

*

* *

Đối tượng tham thiền 17

CHƠI RỪNG

**Đồi thông mây trắng trời xanh ngắt
 Một mảnh lòng son gởi gió ngàn
 Lặng lẽ tâm không lòng cảnh tịch
 Trần gian Tịnh thổ(độ) khỏi tầm phương!**

11/6/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Thiền sư có một tâm hồn gần giống như các Thi sĩ. Thi sĩ dỗi dào về tưởng tượng, phong phú về tư duy, nhưng thường thì họ tư duy tưởng tượng về sự vật hiện tượng thế gian.

Người xuất gia tưởng tượng, phong phú tư duy về đạo tâm, đạo hạnh, đạo giác ngộ, đạo giải thoát, gọi đó là THIỀN SƯ! Phật tử tại gia có nhiều đạo đức, tư duy về giác ngộ, giải thoát gọi là THIỀN GIẢ. Nếu nội lực, đạo lực đáng bậc thầy thì gọi THIỀN SƯ cũng chẳng có sao!

Thơ nhan đề CHƠI RỪNG, với người giàu quán chiếu, phong phú tư duy, thì đây là đối tượng thiền cho họ "tham" và "quán"!

" Tức ý vong duyên, bất dữ chư trần tác đối.

Tâm không cảnh tịch, chỉ vị cửu trệ bất thông"

"Phật hiệu DI ĐÀ, pháp giới tàng thân tùy xứ hiện

Quốc danh CỰC LẠC, tịch quang chơn cảnh cá trung huyền”

Tham và quan nguồn giáo lý tối thượng thừa ấy, trí tuệ sẽ bùng nổ và rực rỡ hào quang!

*

* *

Đối tượng tham thiền 18

KHÔNG CHẮC CỦA TA

(Tài thuộc ngũ gia)

THỌ THỊ KHỔ

Của thuộc năm nhà ít kẻ tin

Những luôn hoài bào của riêng mình

Phong ba bất trắc ai lường trước!

Sớm muộn tan nhất đán không!

12/6/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Nhất thiết hữu vi pháp như mộng, huyễn, bào, ảnh, lộ, như dương diệm, như càn thát bà thành, như thủy trung nguyệt, như cảnh trung tượng... Thế thì có cái gì chắc đâu mà chắc của ta.

Nhận thức như vậy gọi đó là “THAM”

Tư duy quán chiếu, tức soi rọi, đánh giá ý kinh, lời Phật, rồi đúc kết, nhận định bằng trí tuệ của mình, thường ở trong môi trường tịch tĩnh vận dụng liên tục, tư duy quán chiếu ở trạng thái “TĨNH LỰ” gọi đó là “THIỀN”

“ KHÔNG CHẮC CỦA TA” nhan đề ấy là một đối tượng thiền. Với một thiền sư đa trí tuệ, người ta nhận nó ra vô tận đối tượng...thiền mãi, thiền hoài không bao giờ hết!...

Sự nghiệp, tài sản thuộc năm nhà là điều có thật. Đó là người thật việc thật ở đời...Năm nhà có thể hủy diệt tiêu tan sự nghiệp: 1/ Thiên tai. 2/ Giặc cướp. 3/ Hỏa hoạn. 4/ Con hư. 5/ Tịch biên.

Thiền sâu, thấy rõ sự vô thường của pháp Hữu vi, người đệ tử Phật tu học: “ Tri huyễn tức ly, ly huyễn tức giác”, lần lần cuộc sống an lạc, với tâm hồn mở rộng thênh thang...

*

* *

Đối tượng tham thiền 19

THỌ! **BẤT TỊNH QUÁN**

***Thọ cao hơn Phật sướng chi đâu
Một mảnh hình khô mấy nổi sầu
Vóc yếu chân xiêu tai mắt loạn
Lỡ mà trăm tuổi khổ càng lâu!
Của thuộc năm nhà ít kẻ tin***

13/6/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

THỌ? Thế nào được gọi là thọ? Thế nào là chưa thọ? Thế nào là yếu? Dựa trên cỡ tuổi để rồi áp đặt định nghĩa thọ yếu, điều này Nho gia, Khổng giáo áp đặt qua loa: Tam thập nhi lập, tứ thập nhi bất hoặc, ngũ thập tri thiên mệnh... Lão nhiều, Lão hạn, Lão điệt, Lão mạo... trăm tuổi gọi là Kỳ hy. Với đạo Phật, lối sắp xếp đơn sơ, áp đặt ước chừng ấy chỉ là hí luận.

Dưới cái nhìn của những người đạt đạo nhận rõ chân lý vũ trụ, các ngài không đặt vấn đề thọ yếu có một vị trí đáng quan tâm cần bàn bạc. Vì điều đó vượt khỏi tầm phán đoán, ngoài vòng chủ động điều khiển của con người. Nó

là chân lý của vũ trụ, con người khôn hồn thì tùy thuận nó mà sống, lợi dụng nó để mà an lạc được chút nào...vậy thôi! Hãy lợi dụng dòng nước, ánh sáng, gió...

Đối với nhân quang của Phật giáo, sống lâu không hẳn được gọi là PHÚC. Không thọ không hẳn VÔ PHÚC. Do vậy: "Nói gì cũng không trúng là trúng"!

Nói gần nói xa không qua nói thật. Tác giả bài thơ THỌ rất sợ mình đạt đến chữ KỶ HY. Được chữ KỶ HY, tức là cao hơn Phật đến những 20 năm. Ngán chết! Ngán chết!

*

* *

Đối tượng tham thiền 20

TÌNH THƯƠNG RƠI RỚT VÔ THƯỜNG QUÁN

**Xót thay! Phận mỏng tấm thân già!
Con trẻ vui gần, giận lánh xa
Tới bữa: cơm canh rau lớn ngón
Mềm thì nuốt bướng, cứng phun phèo!**

14/6/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Thiền có xuất thế gian thiền. Có thế gian thiền.

Trên bước đường tu, người đệ tử PHẬT có lúc dùng XUẤT THẾ GIAN THIỀN, có lúc ứng dụng THẾ GIAN THIỀN, điều đó không có gì sai trái...

Xuất thế gian thiền, đỉnh cao cứu cánh: Thành Phật.

Thế gian thiền, gạn lọc hóa giải nhiều sâu muộn ưu tư...góp nhặt an lạc, xây đắp Niết bàn, kiến lập Tịnh độ.

TÌNH THƯƠNG RƠI RỚT LÀ ĐỐI TƯỢNG thế gian thiền. Thiền để: Gạn lọc, hóa giải phiền muộn, ưu tư

✚ Tự xét mình “phận mỏng” hay “phận dày”. Phận mỏng: bạc phước, phận không mỏng tức là đại phước. Tình thương rơi rớt, đối tượng thiên của ai phận mỏng...xét mình phận mỏng thì đành chấp nhận...vậy...Nếu đau khổ chỉ càng thêm khổ!...

Tu thiên: “XẢ” “LY” “NGŨ UẨN VÔ NGÃ”... có an lạc ngay lúc xảy ra “tỉnh thức”!

*

* *

Đối tượng tham thiên 21

“TÔI” và “TA”

**Tên tôi không có trong tôi
 Không gian sao chỗ ngồi dành cho!
 Hỏi mi giống loại là chi!
 Mà mong chỗ đứng nơi ngồi không gian?
 Không gian ngấm đấng ngỡ ngang!
 Cách ly vật sắc không gian là gì?
 Thời gian: Ý niệm huyễn hư!
 Tách rời sanh trưởng còn chi tháng ngày
 Không gian không chỗ dung tôi
 Thời gian viễn tưởng của người mộng mê!
 Nói gì? Nói với ai đây?
 Thôi thì, mình viết mình chơi với mình!
 Mặc ai xem đỏ xem đen
 Xem hồng xem lục tùy mang kính màu
 Viết chi? Viết để làm gì?
 Không gian ai nghĩ? Thời gian ai màng?
 “Tôi” “ta” là cái ...chi...chi?**

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

TÔI và TA không là gì cả. đấy là một đối tượng XUẤT THỂ GIAN thiền.
 Tên họ, chỉ là ngôn thuyết, văn tự giả lập do con người!... tất cả hiện tượng vạn pháp cũng đều không có tên như vậy.

Theo giáo lý đạo Phật, con người chẳng có gì là người, mà chỉ có thể tạm gọi SẮC THỦ THỨ...

Tên họ chỉ là ngôn thuyết, văn tự giả đặt, mà văn tự ngôn thuyết chỉ là Văn...Cú ...Danh...

Vật chất không có, vì do duyên hợp.

Không gian không có, nếu cách ly vật chất.

Thời gian không có, nếu tách rời năm tháng, cũ mới, trẻ già...

Tất cả hiện tượng vạn hữu, không tự nó để sanh ra nó. TÔI không có.
 TA không có. Vật chất không có. Không gian không có. Thời gian không có.

Tất cả pháp như huyễn, như mộng, như bào, như ảnh, như lộ, như điện...Tất cả đều là VÔ NGÃ.

*

* *

Đối tượng tham thiền 22

VỐN VẬY

***Trăng sáng trời trong mây lại qua
 Nghìn sao lấp lánh dãy thiên hà
 Tà Dương cô tịch thông im phắc!
 Mờ nhạt canh khuya chiếc bóng ai?***

10/7/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Hiện tượng vạn pháp nghìn sai muôn khác, trời mây trắng nước...thảo mộc tùng lâm và nhân loại...cho đến côn trùng...cùng có chung tự tánh: Tự nó vẫn vậy.

Kinh Vô Lượng Nghĩa, đức Phật bảo Bồ tát Đại Huệ:

Này Đại Huệ.

- Về con người: Sinh như vậy, lão như vậy, bệnh như vậy và tử như vậy...Đừng sanh tâm thắc mắc!..

- Về vạn vật: Sinh như vậy, trụ như vậy, dị như vậy và diệt như vậy...Đừng sanh tâm thắc mắc!..

- Về vũ trụ: Thành như vậy, trụ như vậy, hoại như vậy và không như vậy...Đừng sanh tâm thắc mắc!..

Kinh Diệu Pháp Liên Hoa, đức Phật bảo: Này, Xá Lợi Phất, các pháp: Thể như vậy, (dụng, tánh, tướng, tác, nhơn, duyên, quả, báo) như vậy...và từ đầu tới cuối tự nó VỐN VẬY!... Đệ tử Phật nên TU HẠNH: “Đừng sanh tâm thắc mắc”! Vì các pháp VỐN VẬY! Gọi là TU SĨ chỉ cần TÙY THUẬN PHÁP TÁNH. Chỉ cần XỨNG TÁNH KHỞI TU.Không sanh tâm thêm bớt, không sanh tâm thắc mắc! Được như thế Như Lai gọi đó là: NGƯỜI TU GIỎI...lắm rồi!

*

* *

Đối tượng tham thiền 23

HƠN THUA

***Lý luận hơn người cũng lắm khi!
Thua người xảo ngụy đã hề chi?
Hơn thua tìm lại không vang bóng...
Xuân đến thu đi một tiếng “Rồi”***

3/7/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

HƠN THUA là một đối tượng thiền thiết cận trong cuộc sống thường nhật của tất cả người con Phật.

HƠN! Đáng mừng! Hãnh diện!

THUA! Buồn Mặc cảm tự ti!

Đó là hai thái cực thường sanh khởi nơi tâm ý của con người. Giá trị con người, cái đích thực của đạo giải thoát, giác ngộ không căn cứ ở HƠN THUA đơn giản!

Thiền giả, Thiền sư luôn luôn tỉnh thức:

HƠN! Hơn cái gì! Hơn ai? Hơn để được cái chi?

THUA! Thua ai? Thua việc gì? Tại, bị, do, bởi, ở hoàn cảnh, môi trường nào thua!

Thế cho nên với Thiền sư, Thiền giả đề cao cảnh giác về việc hơn thua trong bình nhật. Thua người xảo ngữ, thua bọn sát nhân, cần thua nên thua...

Hơn trí tuệ, hơn thiếu dục tri túc, hơn an lạc hạnh phúc, hơn giác ngộ giải thoát ...Đó là cái hơn nên hơn, cần hơn để được thành tựu trọn vẹn lý tưởng và mục đích của người con Phật!

Hơn thua trong hung ác, trong chém giết, máy giã... hậu quả: Một mạng chết... "Rời" một kẻ...ở tù. " Rời"gia đình....

*

* *

Đối tượng tham thiền 24

KIỆP NHÂN SINH

Uy cao hơn Phật để rồi coi!

Danh vị giàu sang rốt cũng toi!

Suốt kiếp tay sai ăn ...ngủ...ỉ...a!

Ưu bi sầu nộ tợ con thoi!

14/7/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Đệ tử Phật mà có “Uy” đã nói lên sự sai trái từ căn bản. Vậy mà thời nay, thế kỷ 21 có không ít tu sĩ Phật giáo hả hê thỏa mãn cái uy của mình trong bản đạo, bản môn, thậm chí có uy trong xã hội...

Phật vốn là KHẮT SĨ, kể từ ngày rời bỏ vương cung cho đến khi thành Phật, rồi đến lúc tịch diệt tại rừng Ta la song thọ vẫn là KHẮT SĨ.

Đệ tử Phật mà có “Uy” , vừa nghe, người trí biết cái ông ấy là người thế nào rồi!

Ai cũng biết! Thành Phật, có được Bồ đề, Niết bàn vô thượng, do Hoàng tử bỏ hết “Uy” , bỏ giàu sang, bỏ danh vị, bỏ quốc thành thê tử...mà được quả Vô thượng Chánh Biến Tri Giác ấy.

Tu sĩ đệ tử Phật ngày nay là những hạng người gì mà “ uy cao hơn Phật “?

Uy cao hơn Phật để vào luồn ra cuối với ai đây? Làm tay sai cho ai đây? Cho ăn, mặc, ở, ngủ, i..a vậy là bằng lòng lắm rồi sao? Sống trong ưu bi sầu khổ, giận dữ, u mê mà cam tâm vui ...nhận được ư?

Người tu sĩ thường xuyên nên tự hỏi: Ta là ai? Ta còn là xuất gia con Phật nữa không? Hioe65n tại ta đang làm gì...?

*

* *

Đối tượng tham thiền 25

GỖ TỐT TRÔI SÔNG

***Khất sĩ chơn hơn giữ đạo nhà
Quyết lòng phá ác diệt quần ma
Nhìn sâu! Vạn pháp như hoa đốm
Giải thoát tam vô cửa bước qua!***

17/7/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Hồi tại thế, Phật dạy các đệ tử KHẮT SĨ nên tự ví mình như khúc gỗ trôi sông. Gỗ tốt từ thượng nguồn theo dòng sông trôi đến biển phải có đủ 6 điều kiện tốt, thuận lợi sau đây:

- 1/ Phải thẳng dòng trôi
- 2/ Không vướng mắc hai bên bờ
- 3/ Không tấp vào cồn bãi
- 4/ Không bị người vớt
- 5/ Không sa vào dòng nước xoáy quanh
- 6/ Không ruỗng mục từ trong thân cây ra

Có được 6 điều ấy, gỗ 6to61t sẽ trôi thẳng đến đại dương. Người Khất sĩ tốt, quyết định sẽ đến được đại dương Niết bàn.

Dưới đây là những điều kiện tốt, thuận lợi cho người KHẮT SĨ tốt:

- 1/ Làm Khất sĩ, không đua đòi "sĩ" nào khác
- 2/ Không tạo sự nghiệp thế gian, không nhận lãnh chức tước, địa vị...
- 3/ Không quên sơ tâm, chạy theo "quy y" thiên, thần...vật..khác!
- 4/ Không bán rẻ linh hồn để kẻ khác mua...chuộc...
- 5/ Giữ vững lý tưởng, lập trường, tôn chỉ...không vì lợi trước mắt...

thay giáo, đổi tông...

6/ Tinh tấn đến cùng, đừng để suy thoái: Đạo tâm, đạo lực, đạo hạnh, đạo đức... Đừng để quên hết lời Phật, ý kinh...để rồi phản thầy, hại bạn...

Hãy là ...gỗ tốt cũng như nên là ...KHẮT SĨ tốt ...!

*

* * *

Đối tượng tham thiền 26

GỖ MỤC TRÔI SÔNG

Đức mỏng ngòi cao chẳng dễ dầu!

Tài hèn uy lớn khổ thêm sâu!

Sơ tâm quên lãng..., mưu quyền vị

Đạo đối nên danh lịch hướng trôi!

16/7/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Gỗ tốt trôi sông ra đến biển cả. Khất sĩ tốt một lòng tu quyết đến được Niết bàn. Đó là lời Phật đã đĩnh ninh dạy bảo!

Cho đến thế kỷ 21 này cách Phật quá lâu, 6 điều cần thiết Phật dạy cho một KHẤT SĨ, người ta cố ý quên hết, phủi sạch! Hầu hết đệ tử Phật ngày nay, vào chùa vào viện: Học viện, tu viện, thiền viện... mà không thích mình là KHẤT SĨ. Có một thành phần chấp nhận bán rẻ nhân phẩm, cầm cố linh hồn miễn sao cho mình thành một SĨ KHÁC ...! Họ sẵn sàng:

- 1/ Trôi sao cũng được
- 2/ Dựa vào đất liền cho chắc, để được an thân
- 3/ Lựa cồn bãi tấp vào
- 4/ Được người vớt càng hoan nghinh thỏa lòng mong đợi...
- 5/ Sa vào vùng nước xoáy, khỏi ra biển, có sao đâu!
- 6/ Mực ruỗng, rã bèn thì khỏi trôi...!

Đó là loại gỗ mục, nó không cần trôi ra biển. KHẤT SĨ, không thích mình là KHẤT SĨ, bán thân, bán tâm, bán rẻ linh hồn để đổi lấy cho được một thứ SĨ KHÁC, có DANH, có LỢI, có CHỨC, có QUYỀN ... Trước mắt "NGON" đấy! Nhưng nhìn qua đạo nhân ...thì đã lệch hướng trôi ... rồi!

*

* *

Đối tượng tham thiền 27

MỘNG ĐẸP KHÔNG THÀNH

*Tròn kiếp sống, tôi bán vui cho kẻ khác
 Mấy mươi năm tôi mới nhìn lại chính mình
 Tự nhủ lòng: Tài, tình, tiền, sự nghiệp, công danh
 Người phàm tục, mấy ai dám không mơ ước?
 Mê sự nghiệp, như cuồng si tôi mất gốc
 Ái sắc thanh, tôi trở thành miệt tổ khinh tông*

**Trước Phật đài, soi rọi tận đáy lòng
 Tôi tự hỏi: Vì đâu tôi mất chất?
 Vì tham vọng: Sắc, thanh, danh tuyệt kỹ
 Tôi quên tôi, tôi hóa thành kẻ đổi trắng thay đen
 Trớ trêu thay! Mong đẹp chẳng lâu bền
 Đổ cuộc diện, quỉ vô thường cướp đời tôi khi
 đang say mộng đẹp!**

03/8/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Mộng đẹp không thành, lại cũng là đối tượng thiện cho người Phật tử tại gia uán chiếu...Đệ tử xuất gia, qua nhân quang của người KHẮT SĨ có thật học, thật tu vừa nghe “chưa nói chi chi đã hiểu rồi” ...!

Mộng đẹp, ai cũng muốn xây, nhưng thành hay không? Được đến mức độ nào? Còn do...thiên lý!...

Mái Cỏ Trước Sân là nghệ sĩ thiên tài trong làng Ca Nhạc sĩ. Ông ta đã vì: Tài, tình, tiền, sự nghiệp, công danh, ông nở lòng khing miệt giống nòi, qua hành động “đổi trắng thay đen” chỉ vì cuồng si thanh...sắc...

Đời đã vậy...Đạo cũng chẳng loại trừ. Hiếu trung tiết nghĩa...kính Phật trọng đường tu, hướng một chiều về giác ngộ giải thoát, ẩn tích mai danh, âm thầm phục vụ chánh pháp, có! Nhưng cũng không thiếu thành phần người gọi là tu hành mà rất sợ người đời gọi mình là KHẮT SĨ. Rất thèm thường một thứ SĨ KHÁC, họ háo hức sự nghiệp, công danh, chức tước, uy quyền... mà không hề “nhìn lại chính mình”. Áo tưởng tượng lai quá mạnh, họ quên rằng:

...“Nếu mộng không thành thì sao...?”

*

* *

Đối tượng tham thiền 28**NHƠN TÌNH**

**Ai đúc kết câu: Tâm sâu bạch phát
 Rõ là hay mà ít kẻ hiểu và đồng tình
 Lưu Bá Ôn, Lý Tướng Quốc, Tể Tướng Hồ Công
 Tóc bạc phếu, khi tuổi 62 mà lẩm cẩm
 Mùi phú quý, sản sinh hơn tâm gian ác
 Chất công danh, tàn hại ý chí trung lương
 Phận gia nô, họ sống chung: bằng mặt chẳng
 bằng lòng!
 Tuồng tri kỷ, đãi bôi nhau với cung cách: Tâm xà
 khẩu Phật!**

8/8/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Xem phim truyện truyền hình Trung quốc “Chu Nguyên Chương”, với Thiền sư, nó không là trò giải trí nữa mà hóa ra thành một “đối tượng thiền”

Chu Nguyên Chương tru di cứu tộc quan tể tướng tin quý của mình là Lý Thiệt Trường. Chu Nguyên Chương còn giết hơn bốn vạn “kiêu binh hãn tướng” của triều đình mình, những người mà khi hoạn nạn từng chung lưng đấu cật, sanh tử có nhau... Lưu Bá Ôn, một trung thần túc trí đa mưu... sống trọn kiếp với tổ quốc Minh triều, từng đêm...tâm sâu bạch phát.

Đọc thơ NHƠN TÌNH suy gẫm hơn tình là thế đấy. Nhưng rồi phải thiền ngay lập tức rằng: Đây là “TAM GIỚI THIỀN” cũng gọi là “TỤC ĐẾ THIỀN” hay “HỮU VI THIỀN”. Tục đế thiền...soi rọi biết thế gian. Chơn đế thiền thấu suốt hết việc của ba đời mười phương Hữu vi, Vô vi, thế giới...

Tuồng tích sân khấu, rút gọn vở trường kịch xã hội, vở trường kịch xã hội diễn xuất đều đều những gì đã có đang có và sẽ có sau bức màn nhung màu nhiệm của vũ trụ nhân sinh.

Ai là người ưu thế mãi thời, có bầu nhiệt huyết với trời mây non nước, hãy từ từ...xem!

Thiền đi! Thiền nữa, thiền mãi, vạn pháp, vũ trụ diễn biến...vô cùng!...

*

* *

Đối tượng tham thiền 29

NGẮM SAO KHUYA

Pháp trần tồn tại 70 năm trong quá khứ, “Nhớ cha”

Sao Hôm cách cái sao Mai
Nhìn trời ngắm cảnh lòng ai thoáng buồn!
Trập trùng đồi núi Tây nguyên
Đêm khuya lặng lẽ bốn bề mờ sương
Sao “Rua” đứng ngọ canh trường
Sao “Cà” đứng ty Nghiêm đường công phu
Tháng ngày giữ chặt đường tu
Nhớ thương đạo hạnh cha già sớm khuya
Nghìn thu...vật đổi sao dời
Thân cha hiện hữu một trời PHÁP THÂN!
Cùng ai? Tỏ chuyện ...xa gần?
Sự trăm năm cũ như còn trinh nguyên...!

23/8/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Ký ức hiện lên, hồi tưởng dĩ vãng, dù tốt dù xấu, dù vui dù buồn, dù thương dù ghét...đều là một họ PHÁP TRẦN . Là Thiên giả hay một KHẮT SĨ tu giỏi, cắt đứt bỏ đi một cách dứt khoát.

Thơ NGẮM SAO KHUYA, thời điểm này, cảnh sắc này: Trời đất trắng sao, tiếng gà eo óc, tiếng chó sủa trắng...tôi lủi thủi nấu nước pha trà cúng Phật...cúng ông bà ...tiền bối...niệm...mỗi "thời" cả hai tiếng đồng hồ. Không phải chỉ thời khuya bốn giờ sáng...mà còn..."ngọ, đậu, tuất" trong ngày! Tôi thì "ngán" muốn chết! Nhưng đâu dám không tuân!...Cha mà!

Hồi tưởng chuyện dĩ vãng 70 năm qua trong quá khứ, sự việc hiện ra trong...trí...trong tâm...như vẫn còn nguyên, như in trước mắt...

Hồi còn tại thế, đức Phật dạy cho các hàng đệ tử: Điều đó chẳng có hay hi gì. Đó là bóng dáng tiền trần, nó là PHÁP TRẦN, tai hại của nó nguy hơn sắc, thanh, hương, vị...

Thương cha thương mẹ, nhớ tưởng...ông bà..., nên nhớ, nên biết: Những thân nhân uyển thuộc của mình...giờ đây đang hiện hữu MỘT TRỜI PHÁP THÂN. Đó là chánh niệm của người đệ tử Phật xuất gia cũng như tại gia!

*

* *

Đối tượng tham thiền 30

SẮC TÂM DUYÊN HỢP

Sanh từ đâu đến? Chết đi về đâu?

Ngũ Ấm duyên sanh: Sắc cộng Tâm

SẮC TÂM vô ngã tự thiên chân

Diệt: Ly – Sanh: Hợp theo duyên hiện!

Ẩn hiển cùng chung thể PHÁP THÂN

25/8/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Ngũ uẩn thân là một thể hòa hợp SẮC và TÂM. Sắc không thật, Tâm hoàn toàn rỗng... thế cho nên gọi thân này là "THÂN NGŨ ẤM" hay "THÂN TỨ ĐẠI" đó chưa phải là lời nói "thật" của Như Lai! Bởi vì, Như Lai đã xác nhận thẳng thừng rằng: " Như Lai vô số phương tiện"!

Hiểu rằng: Một kiếp nhơn sinh chỉ là sự nương gá hòa hợp THẤT ĐẠI mà thành...Đó là chỗ Như Lai sắp khai thị...

Thất đại: Địa, Thủy, Phong, Không, Kiến, Thức. Thất đại hòa hợp gọi là SANH. Thất đại ly tán gọi là DIỆT.

SANH DIỆT chỉ là sự ẨN hay HIỂN . Sanh một người, một vật, thể PHÁP THÂN không vơi, không hao mòn mất tí ti nào. Diệt mất một người, một vật trả về...thể pháp thân cũng không "DÔI " thêm tơ tóc...

Đó là giáo nghĩa " Sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc! Sắc là không, không là sắc" ...!

Thảo nào Thiền sư Huyền Giác nói: " Ngũ uẩn phù hư không khứ lai..." " Kỳ hời tử, kỳ hời sanh, sanh tử du du vô định chỉ..." thì ra có gì đáng sợ hãi lắm đâu!

Hãy tập: XEM THƯỜNG !...

*

* *

LỜI NÓI SAU

NGÓN TAY CHỈ TRẮNG, nếu được người hết lòng chỉ và khéo léo chỉ, thì những người nhìn xem trăng không những thấy được mặt trăng thôi mà còn thấy được cả thiên hà...tinh tú...cả trời xanh mây bạc...

- NGÓN TAY CHỈ TRẮNG¹, nhằm mục đích là CHƠI. Chơi một mực, đơn sơ, giản dị, không có dụng lòng, thì đâu có ý hết lòng!...Nhưng khi NTCT in ra, có những pháp lữ, thiện hữu tri thức họ bảo: Thơ của không phải TÌNH THƠ hay LÃNG MẠNG THƠ ! Vì khi đọc thơ chẳng gợi được chút TÌNH:yêu...thương....nhưng nhớ!...Vậy nên gọi loại thơ này là THIỀN THƠ...

- THIỀN THƠ, nói nôm na là thơ hướng dẫn tu thiền...Thấy có cái lý, vui vui ấy, và nhằm tặng cho được thêm nhiều người, lần tái bản này Như Huyền Thiền Sư vận dụng một chút lòng, viết thêm phần TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG với hy vọng nhỏ nhen: Ai đọc sẽ thấy thêm một ít tinh tú trong dãy thiên hà...và trời mây còn thanh thang vô tận ấy...!

14/4/2010

Như Huyền Thiền Sư